

medens der derimod findes en, som staaer i meget nær Forbindelse med den, nemlig Skatte-lovgivningen. Denne sidste blev der forbeholdt en senere nærmere Ordning, derimod ikke Tiende-lovgivningen. Naar det ærede Medlem derhos siger til mig, at jeg ikke kan afvise hans Bemærkning om Lovforslagets § 1 med en Henviisning til, at noget Eignende kan findes i den kongerigste Lovgivning, og navnlig i denne Henseende bemærkede, at det dog vilde være besynderligt, om man nu vilde paa Wro og i de andre Districter med indføre en Kongetiende, som man hidtil ikke havde kjendt, saa vil jeg dertil svare, at man overmaade godt kjender Kongetiende derovre (Steenstrup: Ikke paa Wro), man veed overmaade godt, at der har været en Kongetiende, som i sin Tid er eftergivet, man veed fremdeles, at for dog at faae nogen Erstatning for Kongetienden blev Kirketienden deelt i to Dele, hvoraf Kongen tog den ene, og Kirken fik den anden, men da man senere saae, at den halve Kirketiende ikke var tilstrækkelig til Kirkenes Bedligeholdelse, renoncerede Kongen ogsaa paa denne sin Halvdeel, saa at Sagen er meget simpelt den, at disse Districter have det Fortrin fremfor kongerigste Beboere, at de ingen Kongetiende have at svare, fordi den ligefrem er eftergivet, og der kan altsaa hellerikke være Tale om nu at skabe en Kongetiende, der paa den høitideligste Maade er frafalden af rette Bedkommende. Jeg har iøvrigt Grund til at troe, at det ærede Medlem misforstod mig med Hensyn til Bestemmelsen i § 1 om de usædvanlige Markfrugter, som der skulde svares Tiende af paa Wro, og jeg beder ham see lidt hen til § 1 i Forordningen af 1810. Der staaer der for Kongeriget som gjældende Regel — og altsaa vil det Samme gjælde her, da den kongerigste Lovgivning, ogsaa Forordningen af 1810, er overført paa Wro — at hvor saadan Tiendehydelse finder Sted, vedbliver den fremdeles.

Steenstrup: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning tør jeg ansee Thingets Tilladelse for given.

Steenstrup: Det er overfor den høitærede Ministers Mening om Incorporationen, jeg ønsker at gjøre en Bemærkning. Derfor det ikke var Tilfældet i Forveien, at alle kirkelige og geistlige Sager paa Wro forinden 1866 vare kongerigste, var det rigtigt, men ligesaa sikkert, som man ikke ved Incorporationsloven af 1866 har indført de almindelige kongerigste Bestemmelser i disse Districter og hævet de specielle kongerigste Bestemmelser, saaledes er dette efter min Anskuelse — og jeg er hidtil ikke bleven røkket i den — ei heller skeet med Hensyn til Tiendevæsenet; der er ikke skeet nogen Incorporation i saa Henseende af den Grund, at man i Forveien var incorporeret o: kongerigst.

Naben: Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) meente, at jeg meget nemt kunde faae at vide, hvorhen Bastrup hørte, naar jeg tog Lovven om Ordningen af Amts- og Jurisdictionsforholdene i de forhen slesvigiske Districter af 16de Februar 1866 i Haanden, saa skal jeg udtale, at netop denne Lov siger, at dens § 2, som indeholder det Hele angaaende Ordningen, ikke skal træde i Kraft inden den nuværende Embedsmands Afgang. Det er aldeles rigtigt, at der staaer i denne Lov, hvorledes Sagen skal ordnes, men det er ligesaa vist, at den endnu ikke er ordnet. Jeg gjentager, at Factum er, at man for Tiden ikke veed, hvor Bastrup hører hen, idet det med Hensyn til visse Sager hører under Andst Herred, Ribe Amt, og med Hensyn til andre Sager hører under Veile Amt.

Høgsbro: Det ærede Medlem kan dog ikke sige Andet, end at det ved den nævnte Lov er statsretlig bestemt, hvor Bastrup hører hen (Naben: Hvor det skal høre hen!) Nei, hvor det hører hen. At der i Diebliffet finder en midlertidig Undtagelse Sted derfra, er aabenbart Noget, der ikke kan have Indflydelse paa den rette Fortolkning af Titlen til en anden Lov. Bastrup er retslig og lovlig indlemmet i Ribe Amt og staaer kun for Diebliffet ved en Undtagelse endnu i nogle gamle Forhold, men det kan som sagt ikke